

Sygn. akt I CSK 7/16

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej "Z." w W.
przy uczestnictwie Miasta W.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 21 lipca 2015 r., sygn. akt V Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnioskodawca Spółdzielni Budowlano Mieszkaniowej „Z.” w W. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 21 lipca 2015 r. w sprawie z udziałem m. W. o zasiedzenie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Skarżący wskazał na istotne zagadnienie prawne dotyczące interpretacji art. 172 k.c. w zw. z art. 336 k.c. przedstawione w formie następującego pytania: czy podmiot wnioskujący o zasiedzenie nieruchomości, który posiada prawo wieczystego sąsiedniego gruntu ustanowione za czynszem symbolicznym jako forma restytucji posiadanego przed II wojną światową prawa własności może włączyć gruntem objętym wnioskiem jako samoistny posiadacz, a tym samym zasiedzieć ten grunt ?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z przyjętym w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiskiem, jeżeli skarżący jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać,

że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia sprawy do rozpoznania. Zagadnienie przedstawione w skardze kasacyjnej jako istotne zagadnienie prawne wymagające rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, w istocie jest pytaniem o rozstrzygnięcie w sprawie, a odpowiedź na tak postawione pytanie uzależniona jest oceny konkretnych ustaleń faktycznych. Poza tym Sąd Najwyższy wielokrotnie odnosił się do zagadnienia nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie w kontekście prawa użytkowania wieczystego (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 grudnia 2009 r., V CZK 183/09, niepubl.; z dnia 16 października 2014 r., III CSK 299/13, niepubl.; z dnia 24 czerwca 2010 r., IV CSK 553/09, niepubl.; z dnia 11 grudnia 2009 r., V CSK 183/09, niepubl.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.